

Zaremba Feliks

Data urodzenia: 1886

ksiądz katolicki, nauczyciel, proboszcz wąbrzeski, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1899–1920.

Urodził się w Chełmży w rodzinie rzemieślniczej Józefa i Katarzyny z Jesionowskich. Jego ojciec był krawcem. Po ukończeniu szkoły ludowej naukę kontynuował w Królewskim Gimnazjum w Bydgoszczy. Po egzaminie maturalnym w 1907 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. Świecenia kapłańskie uzyskał w 1911 r. Posługę duszpasterską jako wikariusz sprawował w parafii pw. Wszystkich Świętych w Skórczu, kościele św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Świeciu, Kaplicy Królewskiej w Gdańsku i parafii pw. św. Mikołaja w Grudziądzu. W 1914 r. został administratorem parafii we Włocławach. W l. 1919–1920 był wikariuszem w kościele Najświętszej Maryi Panny w Toruniu. Od 1920 do 1935 r. funkcję nauczał religię w Państwowym Seminarium Nauczycielskim w Toruniu, a następnie był wizytatorem nauki religii w tej placówce. Po agresji III Rzeszy na Polskę aresztowany przez Niemców i osadzony w obozach Sachsenhausen i Dachau. Po wyzwoleniu w 1945 r. poniósł śmierć w wyniku przypadkowego postrzelenia. Pochowany na cmentarzu w Murnau w Bawarii.

Literatura:

1. Mross H., *Zaremba Feliks (1886–1945)*, [w:] *Słownik biograficzny kapłanów diecezji chełmińskiej wyświęconych w latach 1821–1920*, Pelplin 1995, s. 376.

Tomasz Krzemiński